

Brevet Lovaj (Lovaj Patent)

Paul Păun

BREVET LOVAJ¹

Caracterul activității inventive fiind mai ales permanența ei, pe când inventatorul este cu deosebire tentat să aprecieze momentul intervenției sale manifeste în acest salt permanent, abia un al treilea factor ar putea să surprindă humorul acestei nepotriviri de caracter.

Ciudata megalomanie minoră a descoperitorului în fața lucrului descoperit, manie care-l face mai mult să uite decât să agite totalitatea determinantelor materialiste care fac adevarata violență a inspirației – fața tragică a aceleiași erori de poziție – iată de ce aș fi vrut să fie pentru totdeauna feriți cei câțiva oameni pentru care, “pe acest meridian”, reinventarea completă a lumii ar fi trebuit să se confunde cu necesitatea transformării ei în sensul dorinței.

De aceea cred că e pur reacțională pudoarea care mă oprește acum să consider lovajul o invenție.

Un mic procedeu, tehnicește vorbind (pune trei poze pe o hârtie albă și stabilește între ele prima relație formală care se impune) un aspect al disociației-asociației proprii oricărei transformări concrete a materiei, formă a dragostei, lovajul nu ar merita pentru aceasta nici gloria, nici gluma patentei dacă nu ar fi satisfacția de a putea exhiba, în stare pură, în plină abrutizare artistică generală, încă o componentă a mecanismului real al gândirii umane, a acestei activități amoroase-demoniace care tinde să pună la dispoziția dorințelor noastre întreg polimorfismul vulnerabil al obstacolului.

În acest sens, oricine poate recunoaște lovajul în oricare din actele lui revoluționare pentru că la fel ca poezia, ca iubirea, invenția, care le cuprinde, a unei lumi locuibile, suport și excitant al dorințelor noastre, trebuie făcută continuu, de toți nu de unul.

Iunie 1945

PAUL PĂUN

¹ For commentary on this text, see the article by Monique Yaari in this issue.

LOVAJ PATENT

Given that the character of inventive activity is to be above all ongoing, whereas the inventor is tempted primarily to appreciate the moment of his own manifest intervention in this perpetual leap, only a third factor could capture the humor of this mismatch in character.

The tragic face of this very error in position – the strange minor megalomania of the discoverer before his discovery, a mania that leads him to forget more than to agitate the sum total of the material elements that make up the true violence of inspiration – it is from this that I would have liked to see protected those few beings “on this meridian” for whom the total reinvention of the world should have meant its necessary transformation in the sense of desire.

This is why I consider purely reactive the modesty that now prevents me from claiming lovaj as an invention.

A small device, technically speaking (place 3 images on a white sheet of paper and establish among them the first formal relationship that comes to mind), an aspect of the dissociation-association inherent in any concrete transformation of matter, a form of love – still, the lovaj would not deserve for this either the glory or the joke of a patent, were it not for the satisfaction it affords, of exhibiting in a pure state, in the midst of pervasive artistic obtuseness, one more component of the real mechanism of human thought, or of this amorous-demoniac activity that aspires to put within reach of our desires all the vulnerable polymorphism of the obstacle.

In this sense, anyone can recognize the lovaj in any revolutionary act, because the invention of an inhabitable world (like poetry or love, which such invention encapsulates) must be continually pursued – by all, not by one.

June 1945

PAUL PĂUN

Translated from the Romanian by
Monique Yaari and Lynn Palermo

Copyright © Paul Păun/Paon & SDGL